
Oratoriumkoor gedenkt waardig

Alphen aan den Rijn * De Engelse componist John Rutter (1945) is voornamelijk bekend om zijn kerkmuziek. Opmerkelijk voor iemand die zegt niet religieus te zijn. Maar ben je toonsetter van louter koormuziek, kom je al gauw in de kerk terecht. Zeker in Engeland, waar elke zich zelf respecterende 'abbey' zijn eigen koor heeft. Hij schrijft dan ook vele carols, anthems, een Gloria, Magnificat én Mass of the Children. Zijn stijl kan je eclectisch noemen, een mengeling van inheemse, maar ook Franse, Duitse koortradities, gelardeerd met snufjes pop of jazz. Echter, Rutters Requiem, dat Oratoriumkoor Alphen aan den Rijn in de Adventskerk ten gehore brengt, stemt tot contemplatie. Niet om de prachtige, vindingrijke compositie, maar om de toegankelijkheid van

tekst en partituur die het hart weet te vinden. De mis bestaat uit een Requiem aeternam, Pie Jesu, Sanctus, Agnus Dei en Lux aeterna, waartussen Psalm 130 en 143 in de Engelse taal zijn geplaatst. Het koor heeft, slim ingespeeld op de recessie alom, gekozen voor de versie voor zes instrumenten: harp, fluit, hobo, cello, percussie en orgel, niet alleen voordelig, ook echt mooi. De monotonie in de eerste woorden 'Requiem aeternam', waarop zorgzaam een volgende stemsoort gestapeld wordt, maakt meer indruk dan het motiefje, het 'deuntje', dat ook in andere delen zijn hoofd boven het slagveld steekt, onder meer in het laatste deel Lux aeterna. Een zwakke plek, een populair, slap melodielijntje, dat ook niet ijzersterk over het voetlicht wil komen. So-

Muziek

Oratoriumkoor Alphen o.l.v. Patrick Pranger, Nicole Fiseller (sopraan), Simon Stelling (orgel), Dordts Kamer Orkest. Gehoord: 4 mei, Adventskerk, Alphen aan den Rijn.

wieso: koor, laat je stem krachtiger horen! Juist in pianissimo delen; houd je ademsteun vast, je resonantiekast: wijd, je flanken breed. Zodat zinnen als 'the voice of my complaint' of het 'Agnus Dei, qui tollis peccata mundi' aan diepte, zeggingskracht winnen. Maar geeft instrument of plenum richting en kleur, dan krijgt het

koor kracht en volheid, dan wordt er prachtig en indrukwekkend gemusiceerd, zingt Alphen op adelaarsvleugels. Zoals in het hart van dit Requiem, 'Sanctus', wanneer het orgel juicht, het slagwerk betovert.

Zo zijn er meer mooie momenten, de vocalise van ijle sopranen, de fraaie neerwaartse lijnen van het Agnus Dei, de werkelijk prachtige soli van fluit, hobo en cello, de twinkkelende harp. En niet in de laatste plaats de sopraansoli van Nicole Fiseller, die met haar kwartsheldere stem, wezenlijk functionele vibrato, oprechte interpretatie dit Requiem diepgang geeft. Tenslotte, alle lof voor dirigent Patrick Pranger, die dit oratoriumkoor inspireert en stuurt.

Lidy van der Spek

LEIDSKH DAGBLAD WO. 6 MEI 2015